

SUSCRIPCIÓ
BARCELONA, UNA PESSETA AL MES
ESPANYA, 4'50 P.TES. AL TRIMESTRE
ESTRANGER, 9'00 P.TES. TRIMESTRE

EL POBLE CATALÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER D'EN PELAI, 42, PRINCIPAL
IMPRENTA
CARRER D'EN FORTUNY, NÚM. 2 TERÇ
TELÈFONS
REDACCIÓ, 1.560 --- IMPRENTA, 2.298

ANY XI-NUM. 3.335

BARCELONA, DIMARTS 5 DE MAIG DE 1914

UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

Ultims dies de la
Exposició i Venda

TRAJOS I CONFECCIONS

per a senyora, senyor i nens

OCCASIONS EXCEPCIONALS

GRAN GALERIA FOTOGRAFICA

Direcció artística: Audouard

Bromurs - Ampliacions - Aquarel·les - Oleotintes - Carbons - Gómes - Esmalts, etc.

IMPORTANT: Se poden obtenir proves i ampliacions de l'arxiu de clixés de l'antiga casa Audouard (des de l'any 1879).

Secció de Fotografia (planeta barça)

Complet assortit en cambres, tripodes, fanals, cubetes, premses i demés accessoris fotogràfics

Plaques i papers

a preus sumament reduïts

Prueba V. una vez

la sopa ESCUDELLA CATALANA, de MAGGI, GUISANTES CON TOCINO o alguna otra de las 25 clases de SOPAS MAGGI. Seguramente no sabrà V. ya prescindir de ellas.

esús Pinilla Fornell ha traslladat el seu despatx d'Advocat a Casp. 48, segon primera (telèf. Hòstias n.º 1772).

Corredors se'n necessiten alguns a sou fixe i corretatge. Raó a l'Administració de EL POBLE. Carrer Pelai, 42, pral. de 10 a 12 del matí.

Dependents per a treballs fàcils a hores convencionals. Donarà raó a l'Administració de EL POBLE. Carrer Pelai, 42, pral. de 10 a 12 del matí.

QUI TINGUI TOS

Prengui l'antiga i acreditada pasta peborada, balsàmica, expectorant, demulcent i calmant de la Tos. Antiga preparació del doctor Andreu. Fórmula publicada. Deu a les farmàcies.

Piperacina MIDY
GOTA REUMATISMO

L'IDIOMA

Es l'idioma el camp obert a les accions patriòtiques dels catalans. Res millor pot contribuir a l'enaltiment de Catalunya, com l'ús del nostre llenguatge. Si l'acció apostolitzadora del catalanisme s'hagués traduïda en una efectivitat de l'ús, parlat i escrit, de l'idioma entre els catalans o s'hi vol entre els catalanistes, ja s'hauria acomplert la més alta missió nacionalitzadora.

En l'idioma, element clau de l'èxit popular, hi té Catalunya, una de les grans, potser la més gran raó al seu dret a l'autonomia. Però desafortunadament el catalanisme ha fet els diputats que escolen. Bé està que Catalunya tingui representants genuïns al Parlament d'Espanya; però estaria millor si a l'ensenyament dels fills de Catalunya poguessin incorporar-se a la llengua catalana, parlant i escrivint en català. Perquè és freqüent trobar a cada pas la depriment paradoxa d'un home representatiu del catalanisme polític que en l'ajoploc honorable de la seva llar, parla castellà, com en castellà escriu, i com a castellà redacta tots els documents de la seva vida, des de la tarja de visita i la placa de la porta del pis, fins al seu testament.

I si això es depressiu i ens avergonyeix, encara és més trist veure'l rentat i devegades el jovent català, que parla i escriu el català, amb una manera deplorable. Nosaltres, doncs, aquests que recomanem a Catalunya que tot hom representatiu del catalanisme polític que en l'ajoploc honorable de la seva llar, parla castellà, com en castellà escriu, i com a castellà redacta tots els documents de la seva vida, des de la tarja de visita i la placa de la porta del pis, fins al seu testament.

Vosté, per molt malament que escriu el català, sempre l'escriurà millor que el castellà. Si, però, replica l'altre, el nostre interlocutor, quasi bé sempre l'ortografia catalana, que ni a l'ensenyament, me costa molt d'adre.

ECOS

ELS marins d'avui, no són aquells d'olop de mar amb caminador de balandrà, amb cara de color de magrana madura, amb barbeta de bou i una pipa eternament enganxada als llavis.

Avui, un marí, abans de desembarcar, fa curosament la seva toilette, llueix una indumentària estranyament cosmopolita i s'asseu, poc després, en l'acera de un bar de la Rambla de Santa Mònica o del carrer Nou.

Ningú diria que aquell home que parla fort i té curiositats d'infant en els ulls, agraït en els llavis i una salutació de mosquer per a totes les dones boniques que passen, és aquell mateix d'olop de mar fet a tots els sacrificis i tots els heroïsmes, anànim i fàctic, que's jogava al poker i el seu de mig any, renegat i violent, en una taberna del port, i es jogava la vida, impossible i desdenyat, en un temporal, perdut sobre unes fustes, entre la mar en furia.

I, no obstant, com la mar és la mateixa i la fúria en contra d'ella, com una fatalitat, és sempre desigual i terrible, el marí d'avui com el marí d'ahir, sab de tots els sacrificis i totes les penes de les nits en vetlla, de l'anyorana i l'ins de la «browning» que devegades posa un final de tragèdia a un naufragi.

OM si no planessin encara prou desventures sobre aquesta gent resignada i fèrrea, la tragèdia del pà pesa sobre els proletaris de la mar, com per sobre els proletaris de la terra.

La voracitat de les Companyies, com la voracitat de la mar, és insatiable. Però la bravesa d'aquests explotats, com la bravesa de la mar, és també indomable.

Son ara els marins del Nord d'Espanya — els marins de prop dos centenars de barcos, — els que amb motiu d'haver vist desateses unes justíssimes demandes econòmiques que de temps venien sol·licitant han acordat la vaga general per a demà, i demà, si les Companyies no cedeixen a darrera hora, se plantejarà el greu conflicte.

Les Companyies, atentes solament als seus balanços de mil i milions, no volen concedir unes pesses, un troc de pa més afles d'aquests desheredats, i demà, de tots els barcos del Nord, amarrats a port, aquells homes que saben de tots els sacrificis i tots els heroïsmes i vesteixen una indumentària estranyament cosmopolita, sortiran cap a terra, no per a tenir ingènues curiositats d'infant en els ulls i alegries en els llavis, ni per a assegurar a les «ceres» dels bars, saludant com mosqueters a les dones boniques, sinó per a uns reivindicacions proletàries, la victòria de les quals serà d'ells, perquè la raó està de la seva part i la força també. Si saben mantenir-se units i disciplinats.

I qui sab? potser més d'un d'aquells heroïsmes, que saben posar amb la «browning» un final de tragèdia a un naufragi, saltarà a terra tirant una llàgrima per aquell barco «seu» abandonat i «encofes», i trist, en el que hi deixen un troc de la seva vida.

OM si tres places de toros, no fossin prou places per a una ciutat com Barcelona, ara's projecta edificar la quarta.

Aquesta tenim entès que tracta d'acabar-se en uns terrenys propers al Turó-Park, i que tindrà capacitat per a quaranta mil persones.

Ja que de tenir «places» grans es tracta, nosaltres proposaríem que s'aixampés la plaça de l'Universitat, fins al carrer de la Diputació, enderrocant tots els edificis que s'hi oposin.

Indubtablement, la nostra urbs, guanyaria en aspecte de gran ciutat, espanyola.

I enfront del monument a En Robert podria aixecar-se'n un altre a l'«el-nomeno».

DALEG caçat al vol, entre un jove aristocràtic madrileny i una elegantíssima senyoreta barcelonina, de les que habitualment parlen en castellà.

ELL: — Pareix usteu un «bibi».

ELLA: — Un «bibi»? Que cosa és esto?

ELL: — Un «bibi»? És un muntiquet de porcellana.

ELLA: — Ah, vamo's! «Bibi» serà una paraula catalana.

ELL: — No, senyoreta, és castellana.

Textual i sense ni un comentari.

Rectificació del Cens electoral

Obert el període d'inclusions i rectificacions del Cens electoral que finalitzarà avui 5 del corrent mes de maig, la Secretaria del O. N. R., Pelai, 42, pral., se cuidarà de la tramitació de totes les demandes que se li facin, mitjançant que's interessats presentin la papereta que la tinença d'alcaldia del districte on estiguin empadronats, els lliurarà de franc.

Les llistes electorals estan exposades als baixos de Cà la Ciutat, per als que vulguin consultar-les.

IDEARI

MES DE MAIG

UNA nena pel carrer demana el dinaret de la Santa Creu.

El demana sobre un plat cobert de fulles de rosa. I l'almoïna cau entre la florja catifa aromada que orega el brogit del coure sobre el metall blanc del plat.

Vostè, Senyor Galán, que té la cara de diamant!

Però el Senyor Galán passa molt seriós sense mirar a la nena. Ella no insisteix, perquè és prudent i no sap captar. Ho fa no més una vegada a l'any. No res menys passa algun Senyor Galán, veritablement galán. Se mira a la petita, li fa una carícia, li pregunta com es diu, deixa una minúscula caritat entre les roses del plat.

I la noia, tota contenta, el mira passar amb entenediment.

Vostè, Senyora Rosa, que té la cara tan hermosa!

La Senyora Rosa és més amable. En aquest diumenge d'estiu, de sol roent i branques verdes, li plau singularment que uns llavis d'ingenuïtat li diguin que té la cara hermosa. I gairebé sempre, dona senyorela o noia jove, gràcil modista o vella emmantellada que vé de missa, deixa caure el seu òdol modest entre les roses del plat.

Quan ja li sembla que n'ha prou la nena es retira. Deixa el plat sobre la taula, s'asseu, tria les monedes una a una. Guarda les fulles de rosa, les té presonerades entre els seus dits, les acostia delicadament a les nardes. Quasi diria que més que la caritat estima aquestes despulles de flor de maig que li han servit per a captar aquest any el dinaret de la Santa Creu.

AMIC.

Revista estrangera

México

La mediació de les potències americanes en la guerra ianqui-mexicana és ja un fet definitiu, i malgrat que la seva acció és bastant misteriosa i no trascendeix gaire al públic, se creu que serà beneficiosa aturant una guerra que hauria esdevingut formidable i cruenta. De moment s'ha convingut ja un armistici que si bé ha deturat les hostilitats entre Mèxic i els Estats Units, no ha pogut fer lo mateix amb la guerra civil que ja de temps es desenrollava en el país.

Això constitueix un gros inconvenient per als mediadors, quin plan sembla ésser demanar el nomenament de delegats dels Estats Units i dels generals Huerta i Carranza per a formar una Comissió que estudiaria la forma d'acabar la guerra definitivament. Aquesta Comissió tindria, segons sembla, l'objecte d'eliminar provisionalment els «leaders», buscant per al general Huerta una fórmula de retirada honrosa i constituir una Junta de govern que reconstituï els poders constitucionals reconciliant alhora els partits combatents.

Els darrers telegrames de Mèxic anuncien haver-se ja firmat l'armistici, havent el general Huerta donat ordre de suspendre les hostilitats, encara que no obstant, per lo que pogués ocórrer ha posat en estat de defensa la ciutat de Mèxic i en llibertat a tots els proposers polítics, demanant-los el seu apleu per a lliurar contra l'enemic comú.

El quefe revolucionari general Carranza, ha telegrafiat al president Wilson dient-li que si bé els insurrectes no consentiran l'establiment d'una zona neutral al voltant dels pous petrolífers de Tampico, però altra part asseguren que les Companyies poden proseguir els seus treballs sense por cap molestia.

La pau del país sembla que podrà obtenir-se perquè tots els combatents dubten d'obtenir un èxit positiu que's tradueixi en millores econòmiques o adquisicions de territoris. Corre el rumor de que'l general Huerta ha manifestat que consentia salvar la bandera ianqui a Tampico, però el govern dels Estats Units exigeix ara, a més d'això, que'l general esmentat deixi definitivament les seves funcions presidencials.

La Política

Aclaració

Com siga que abans d'ahir va sortir una notícia de la Joventut Republicana Unificada, dintre la secció del reformisme, l'esmentada entitat ens prega que declarem que no la motejem de «reformista», pues, afortunadament, no ho és. Queda complacuda.

El senyor Rodó

El nostre estimat amic i correl·ligant, el digno diputat a Corts per Balaguer, don Felip Rodó, marxarà avui cap a Madrid, per a prendre part en la discussió del Missatge de la Corona.

Els regionalistes

Han marxat a Madrid els senyors Cambó i Verduguer i Calis.

Avui a les deu del vespre el doctor Enrík Ardevol donarà una conferència a la Joventut Nacionalista sobre el tema: El problema de beneficència a Barcelona. Orientacions.

Ants sortí cap a Madrid el senador per la província don Eusebio Sedó.

Les Festes de la Pau

Des de Mataró

(Del nostre corresponent)

Organitzat pels partits nacionalista, republicà, radical i socialista, amb la cooperació de molíssimes societats proletàries, va celebrar-se a Mataró, diumenge passat, un acte importantíssim de protesta contra la guerra del Marroc. L'esmentat acte consistí en un miting al teatre Euterpe i en una manifestació popular. En el primer, que constituí un èxit sorollosíssim hi varen prendre part, representant els partits organitzadors, els senyors Riera, Rodríguez, Masó-López, Figueras i Ribera i Rovira. Els parlaments, fuetejant la guerra, foren tots ocaionats. La nota del miting va donar-la En Ribera i Rovira en el seu discurs magistral.

Referint-se a la felicitat coincidència dels partits liberals, republicans i avançats, en la gran afirmació popular de la Pau, En Ribera i Rovira proferí unes paraules que tenen, avui, una especial significació i transcendència. El nostre estimat amic digué:

«Pensem sempre que la política representa un element de renovació, de afirmació, de construcció social. I pensem que's partits polítics són els instruments més aptes d'aplicació a les realitats de la vida pública, de les altes i transcendents idealitats que ha teugut dintre l'ànima dels pobles.

Volent que la política serveixi les males passions i les rencunies personals, és proclamar-la. Aquell que no sab bregar el senty a l'amor propi, no pot fer política. Aquell que no sapiga perdonar agraït, sempre serà un element perturbador en la política. Però més que perdonar agraït, els homes públics i els partits hem de mirar de no fer-ne. Molta noblesa és perdonar, però encara és més ennobridor no fer ni agraviar a l'adversari.

Discutim la política de cada hui. Pensem que les diferències que separen els homes i els partits, són punts de doctrina i de procediment i no oblidem mai que tots els partits tenen afinitats amb altres partits i que la vida social requereix moltes vegades la cooperació, per als grans moviments afirmatius i adhoc per a les fortes protestes. L'germanament, l'acció mancomunada de varis estols polítics que coincideixen en la protesta o en l'afirmació.

Els nacionalistes republicans, particularment, hem de desenvolupar una política de cordialitat amb tots els partits afins, amb els quals ens hem trobat i ens haurem de trobar encara innumerable vegades, estretament agermanats per a realitzar l'obra conjunta i comú. Per l'alt sentit patriòtic de la nostra política nacionalista, nosaltres hem d'estar en amicals relacions amb tots els partits d'idealitat catalanista, amb tots, absolutament tots els que breguen per la llibertat de Catalunya, i el concurs dels quals ens pot ésser preciós en els grans moments de perill per a la nostra estimada terra. I per la nostra convicció republicana, hem d'estar continuament en intel·ligència cordial amb tots els partits republicans i progressius, amb els quals hem de realitzar una obra idèntica de reivindicació social liberalitzadora. Empenyar-se en passar la vida guetant-se xorcament homes i partits que haurien de fer coincidir la seva acció en positives afirmacions, és una política suicida i xorca que nosaltres, els nacionalistes republicans no seguirem mai. Els nostres adversaris són uns altres, prou coneguts i aquests adversaris que hem de combatre sense treves no són ni's d'una banda de la nostra política patriòtica, ni's de l'altra banda de la política liberal i republicana. Són els que tenim enfront: els enemics de Catalunya i els enemics de la llibertat dels catalans.

El miting acabà en mig del més gran entusiasme organitzatiu i tot seguit una imponent manifestació popular que recorregué els principals carrers de l'industrial ciutat en mig del major ordre.

Les conclusions aprovades en el miting emanant la terminació de la campanya del Marroc, el repatriament de les tropes i una total amnistia pels presos per delictes socials i polítics, varen ésser telegrafades al president del Consell de Ministres d'Espanya per a la seva immediata efectivitat.

Funció dramàtica

Abans d'ahir a la nit, tingué lloc a la Casa del Poble la funció anunciada els beneficis de la qual eren destinats als soldats que guerregen al Marroc. Resultà un èxit més com tot lo celebrat, donant digna final a les Festes de la Pau.

L'ampla sala del teatre oferia un bonic efecte, degut al gran nombre de belles senyoretes que concorregueren a l'acte.

Vegérem a la lotgeia presidencial als senyors Lerroux, Iglesias, Doménech, Pich, Dessy Martos, Mijal, Rocha, Morales Pareja, i ocupant altres llocs de la sala als senyors Colomina Maseras, Pere B. Tarragó, Batalla, Miquel, Gili Farrant, i altres.

Començà la representació amb «Els Jambus», per la companyia que dirigí En Pep Bergés.

Seguidament actuaren els artistes lírics: Antonia Costa, que cantà varies cançons; la senyoreta Flovetti, que cantà fragments de l'òpera «Mignon» i Antoni Cortis, que cantà troços de «La Africana». Aquests dos darrers artistes pertencien al Gran Teatre del Liceu.

El Trio Cabello executà part del seu extens repertori.

interpretaren l'escena «La Paralela» de l'obra «Ya está arriba el telón».

I per últim, la senyoreta Pura Montoro imità a la Nitta-Jo. Resultant com sempre deliciosa.

Tots els artistes foren molt aplaudits, sortint la concorrencia complacudíssima de la festa.

Fets i no paraules

Abans varem deixar de publicar l'enflet que troba a faltar «La Veü», precisament perquè ja esperàvem que així ens dedicaria les joglaries a que ens t'acostumats aquell diari quan de fer ironies es tracta.

A «La Veü» li passen per alt tots els demés diaris de Barcelona, per a fixar-se únicament en EL POBLE.

Grans merces, confiare, Es veu qu'els dura fecte qu'els han produït les esplendoroses festes de la Pau.

I ara, parlem de l'eloqüència dels fets, i aquest són qu'els Jocs Florals de Barcelona, es fan solament per l'orgue regionalista, continuant així l'apartament que venen fent de tot lo que poden.

Després de «La Veü», el nostre diari fou el que més extensió dedicà a la ressenya dels Jocs, ressenya que's feu pel nostre redactor encarregat de la matèria, sense l'assistència dels man-on-ja-ors de Jocs, servents humilíssims dels enyors de «La Veü».

Perquè heu de saber que «La Veü» deixà de fer ressenya dels Jocs, limitant-se a publicar les còpies a màquina que's trogueren per a to's els diaris de sis diaris i de les composicions facilitades únicament al seu redactor, a pesar d'haver-hi ofert el senyor Oller i Robassa, a tots els demés diaris de Barcelona.

Nosaltres dedicarem pel nostre esforç, dues columnes als Jocs. Les plomes de «La Veü», no hi dedicaren més enlla de trenta línies. Oh! L'eloqüència dels fets! ESPURNA.

Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria

A la nit del dissabte prop-passat, en el local del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria, desenvolupà la segona conferència sobre el «Desvetllament patriòtic de Catalunya», el nostre amic, Antoni Roca i Codina, president de la secció de propaganda autonòmica de dit Centre.

Tota ella fou dedicada a l'estudi del nostre malthusari patriu En Valentí Almirall.

Començà dient el conferenciant que la iniciació del catalanisme polític es va començar a demostrar en l'acó de l'Almirall, el qual procedia del federalisme que fins aleshores havia sempre propal·lat i que mai deixà de defensar dels seus detractors.

Fou, ací l'Almirall, l'orador, una llengua exposició de l'idea federal, per a demostrar la simbologia del federalisme i el catalanisme.

Sexteja de elogioses consideracions al parlar de l'obra realitzada per l'immortal català En Francesc Pi i Margall, i adueix com a prova de la seva asseveració, de que l'idea federal del Mestre i l'idea catalanista tenen similitud, el llibre «Les Nacionalitats» del qual fa un concis estudi, i varis articles que foren publicats en el Nuevo Régimen, dels quals ens llegí el fragment d'un en el que duu el pleor Pi i Margall que, si Espanya en el moment de la fusió dels seus estats, s'hagués constituït a base de la feia i s'haurien evitat molts desastres i donat satisfacció al llegitim dret de Catalunya, que hauria per la consecució de la seva autonomia.

Retorna a l'estudi de l'Almirall i diu que el catalanisme polític tingué el seu primer moment d'eficàcia en el Congrés Catalania, que's celebrà el 9 d'octubre de 1880, així anomenat en aquest temps, en que posaven la nostra volguera parla i en emots es donaven vergonya de dir-se catalanistes.

Està dia d'ingenuïtat, el senyor Roca, les treze sessions del Congrés esmentat, demostrant a la nombrosa concorrencia que l'escoltava, de que'l catalanisme polític té el seu origen a aquest Congrés que organitzà i presidí En Valentí Almirall.

Digueu que d'aquell Congrés en sortí les idees de fundar un centre catalanista, el qual al poc temps era fundat amb el nom de «Centre Català», de constituir una acadèmia per a propagar la llengua catalana i el d'intervenir en la protesta contra l'unió dels còdics que anava a presentar l'Estat.

Esmentà que l'Almirall va concebir la fundació del primer diari nacionalista, el qual va fer aparèixer rotulant-lo «Diari català», el que sempre va dirigir el mateix, fent-lo bandera de propaganda del catalanisme i trofeu de la seva feia, amb que amb tanta vehemència va estimar i defensar fins al seu darrer dia.

Explicà la gestació de la reunió que va convocar el «Centre Català» per a tractar de la conveniència de formular una protesta en contra de la reforma del còdic civil i dels diferents tractats de comerç que pretenia efectuar l'Estat anglès i els Estats Units, els quals perjudicaven en gran manera els interessos de Catalunya, sortint d'aquella reunió l'idea d'enviar a don Alfons XII una memoria en la que's remarqués les pertorbacions que això produïa entre l'indústria i el comerç dels catalans.

Detallà l'enrevista del rei amb els comissionats que anaven a entregar-li la memoria explicant el concepte que en tragué l'Almirall.

També història les obres d'aquest malthusari català, diu que a l'obra de cor noble, fent ressaltar l'importància del llibre «El Catalanisme polític», demostrant que, degut a aquesta publicació, s'hauria l'estudi d'l catalanisme, incorporant-lo a la ciencia política.

I, per últim, hauríem que no obstant i haver sigut un dels catalans que més contribuïren a en al d'ave l'evolució patriòtica, ja que a ell es deu el primer diari català, la primera assembla catalana i la primera obra que tracta del catalanisme polític, hagi sigut tant injustament oblidat.

EL POBLE: CATALÀ

La premsa nacionalista és la més alta tribuna d'expansió de l'ànima i de la cultura catalana; sense els diaris catalans el nostre moviment patriòtic devindria feble i sense esperança de triomf.

EL POBLE CATALÀ, des d'aquesta secció, expressarà el seu profund agraïment als amics que amb llur esforç afavoreixen la marxa econòmica del diari.

El Centre Nacionalista Republicà de Gràcia, ha designat a l'entusiasta jove don Francesc Jordà, per a que s'ocupi d'organitzar la propaganda en favor del nostre diari. El senyor Jordà ha lograt ja algunes dotzenes de nous subscriptors.

Hem rebut una atenta i cordialíssima carta d'un antic subscriptor oferint-nos 25 pessetes mensuals de subvenció.

El Centre Nacionalista Republicà del Districte VII, d'acord amb la Joventut del mateix Centre, ha nomenat una Comissió encarregada de treballar en favor del nostre diari. La Comissió la formen els senyors Josep Sans Vaque, Miquel Farré, Lluís Pinell i Joan Gil.

L'Ateneu Integral del Districte IV, s'ha suscrit, per cinc números, en el nostre diari.

Tenim noves de que algunes entitats de la nostra comunitat política fan actius treballs per a celebrar dintre pocs dies una vetllada teatral en honor i benefici del nostre diari.

De l'U.F.N.R.

L'assemblea nacional del nostre partit

En la reunió del Consell General de l'U. F. N. R. que s'celebrà diumenge s'acordà:

Reunir l'Assamblea Nacional del partit per als dies 31 d'aquest mes i primer de juny en aquesta ciutat.

Facultar als periòdics de Catalunya adherits a l'U. F. N. R. per a que puguin nomenar lliurement un representant encara que aquest no sigui el nomenat per a anteriors assemblees.

De tots els districtes forans vindran els mateixos delegats de l'Assamblea Constituent, però en aquells on no n'hagin encara nomenat o en cas de tenir-ne no pertencin actualment al partit, i no vulguin o no puguin assistir-hi, les Juntes de Districte n'hauran de nomenar de nous.

Des de Barcelona hi podràn assistir només els que actualment tenen la representació de cada districte municipal.

Centre F. N. R. del Dto. V. Per al dimecres a les deu de la nit se convoca en el C. N. R. del carrer Pelai als individus que componen el Consell Directiu d'aquesta entitat i de la Joventut del mateix.

Obituari Ha mort a Capellades el nostre col·laborador i professor i col·laborador del periòdic "La Veu de Capellades", En Leopold Ribot.

Descansi en pau i rebí el seu fill Ricard, família i redacció del benivolent confrare "La Veu de Capellades", el nostre més sentit condol.

La Festa del Treball a Perelada Els nostres amics de Perelada, la important població de l'Alt Empordà, portats pel seu entusiasme i pel seu amor als nostres ideals deslliuradors, volgueren juntar el seu esforç al de tots els bons republicans de Catalunya per a demostrar així la seva protesta contra l'aventura del Marroc.

Aquest fi, doncs, el Centre Obrer Instruït de Perelada, invità al nostre estimat company de redacció En Duch i Salvat, per a que hi donés una conferència sobre el significat de la festa del Treball. A disabde a les vuit del vespre.

La espaiosa sala, d'una capacitat d'unes 1.500 persones, se vegé plena de gom a gom.

En Duch explicà el significat de la festa que'll treballadors celebren el primer de maig.

Després d'algunes consideracions sobre la seva transcendència i explicar els principals conflictes a que ha donat lloc des de la seva implantació, digué que enguany els partits democràtics ajuntaven el seu esforç al dels treballadors per a organitzar una seria protesta contra la funesta guerra del Marroc, la qual fustigà durant tant en l'ordre econòmic com en el polític i social el seu país, que fou objecte de seguits i entusiastes aplaudiments, endreçant un sentit paragraf a les dames que en gran nombre assistiren a l'acte no essent pas de les menys entusiastes en oclonar les paraules que l'orador dedicà contra la guerra.

El nostre company fou objecte de tota mena d'atencions durant les hores que permanecé a Perelada.

Darrerament fou presentada a l'ajuntament una proposició contra la guerra del Marroc firmada per gran nombre de veïns republicans, demanant que aquell Municipi protestés contra l'aventura, éssent aprovada per unanimitat.

Centre Republicà Català "Sang Nova,"

El dia primer de maig aquest Centre cursà el següent telegrama:

President Ministres. — Madrid. — En el primer de maig el C. R. C. "Sang-Nova" protesta de la guerra del Marroc.

El Consell Directiu.

La conferència d'En Vicens Gay

El conegut catedràtic de Valladolid i escriptor incansable En Vicens Gay va donar la seva anunciada conferència a l'Universitat.

Va parlar com ja suposàvem en contra dels blaters castellans i en pro de l'indústria catalana.

Que és precisament tot lo contrari de lo que fa quan és a Valladolid.

S'ha agraït aquest senyor és la representació del nostre pensament econòmicista, en això, com en tantes coses, és veu que també es tracta d'anar perdent el temps amb paraules.

I de vegades no és únicament el desig de parlar lo que fa parlar. Hi han paraules que no més es diuen per a quedar bé amb tothom, mentre tothom s'ho cregui.

BLAK

La Festa dels Jocs Florals d'enguany

La Flor Natural

Heu's aquí tres fragments de la poesia Humanals

Lema: De Vida a Vida PROLEG

Tot canta en la vida; canta el rossinyol; canten les pípues prendrades del sol. La mar rememora son idili blau; la brisa fre's ja del bosc en la pau... Canta la fontana, canta el rieró, la cascata cania sa gaia cançó... Canta a ginebra són ritmes sagrats, que omple la foresta d'un perfum daurat... Fruïters i hortes canten bo i rient; canten els besos i llavis amb arrobament... Olor encisadora! Troves delirants! És la vida un himne de perfums i canis; cania, cor més, cania; la Vida és amor; cantem, estimada, to quens canis el cor.

PRIMAVERA La ginebra és ben daurada. L'ou ja dança al brollard. L'orenet, expatriada, vola i xiscla, enjagada, sota un cel tot resplandí. Del tossal de la muntanya, el pastó fa sa cançó, que m'atreu vers lo immortel. De la terra, ben florida, se n'aixeca un cant de vida que's amors ha desvetllat. La mirada tomba enlaire; cada estel és un trobador de la vida universal; cada raig de llum plena, un anell de la cadena que m'atreu vers lo immortel. Estimen-nos, dona hermosa, que la Vida és generosa i el cel tothora esclat... cada gota de rosada, cada bes, cada abraçada, és un brot d'eternitat.

EPILEG Vull cantar la vida, que la vida'm plau. Vull cantar la vida de cara al cel blau, prop la mar serena, a l'ombra dels pins... Vull cantar la vida dels eterns confins, Eixa vida eterna que bat dintre meu: la que no's trepitja, la que Vull no veu. Vida esplendorosa d'horitzó seguit Vull cantar extra vida per gaudir amb tu. Tresors i gransess van riera avall. En plena florida se mereix la vall... Els amors s'esfellen com un vell ferdí... Poc és esta vida la que'm fa dalt. Oh, dona estimada, el cabell nevall t'hi que tens d'eterna l'infantíl bondat, mostra'm la florida de tot lo seguit: espel de la vida que cantaré amb tu.

EVELA DORIA.

L'Englatina Noces Reials

Cobles de trovador Poncelleta l'han casada la pobla d'Aragó; el marit que li dongueren de vint anys li és passadó, Just deixava d'ésser nina, i en té encara la falsedat, i aquelles galtes gemades, i aquells ulls, tot sereno, i aquells pits, capolls de rosa ara a punt d'esclatir en fió.

Ses dames ja l'an despullen del braç i del gipó, i de la cambra de nocces van eixint sens fer remó, quan s'ellunya la primera, a la reina en greu tristió; quan és fora la segona, se li muda la coló, quan la tercera és eixida, Petronella trenca el pló.

El passat que comidava, se li feia anyoradó.

MANUEL FOLCH I TORRES

Seguint la costum anyal, diumenge a la nit, varen reunir-se al Restaurant Martín, el Consistori, poetes premiats i bon nombre d'adjunts.

El senyor Pico i Campamar excusà l'assistència de mossenyor Carsalade perquè encara estava convalecent de una malaltia que acabava de passar.

A continuació llegiren poesies originals els senyors Folch i Capdevila, Arús i Colomer, Girbal, Saderra, Segarra, Carner, Mossèn Ribé, Agulló i Via.

El senyor Cabot llegí l'accesit del malaguanyat literari vigal, En Lluís B. Nadal; el senyor Segarra, la Flor Natural; el senyor Oller i Rabassa, la Viola; i el senyor Carner, l'Englatina.

La vetllada transcorregué en franca i amical germanor.

MANUEL FOLCH I TORRES

Seguint la costum anyal, diumenge a la nit, varen reunir-se al Restaurant Martín, el Consistori, poetes premiats i bon nombre d'adjunts.

El senyor Pico i Campamar excusà l'assistència de mossenyor Carsalade perquè encara estava convalecent de una malaltia que acabava de passar.

Adeu camps de Ribagorça, adeu Ossa i de Montgó! Adeu, riberes de Cinca, que mai més no us veuré, nò! Sols el record, de vosaltres podrà ser-ne seguitó, i el de la dolça marea, que és amb Déu Nostre Senyor.

D'anoyament del meu pare — el rei Ramir d'Aragó — si acordat no m'heu sentit, que'l bon Jesús m'heu perdó: tenia la cara fre'sta; i a mirar que feia pò, i a fugir de la mar, com si fos la tempesta, tot estrenyent-se el cilici i resant la contrició.

Sols de fer-ne esment, la reina se n'entrava en gran tremó... Per allunyar la paúra s'es posada en oració: —Madona Santa Maria, Mare de Crist Redemptor; gloriós Apòstol Sant Jaume, de bons cavallers Patró; donau-me el vostre a jutó i la vostra protecció.

A vosaltres m'encomano — mesquineta que jo só — que la meua mare és morta i el meu pare en religió, i soc la esposa d'un príncep sense sebre que és famó, car sols l'heu vist una volta, i m'heu fet de torbació, i d'una gran reverència, el meu marit i senyor.

Un ensurt M'a cor-lligada quan ha dit la oració, que al devora un blicx sentia i d'un trepit la remó... El comte de Barcelona, i d'ara, rei d'Aragó, front a front de la regina romàn en contemplació, el somriure a flor de llavi, sobreixint-li de doló.

Aper que volti sa festa un nimbe de resplandí, i té lluminós el rostre i l'esguard llambregad, Quan Petronella repara, el creu una aparició, i a sos peus es llençava, no m'heu deturadó.

—Sou ben nina, Petronella, per lo terreny que jo só, per tan madur com sou jo, sou ben gentil, mulla mifa, El meu braç fet a l'escola no us serà amanyadó; els crits de guerra, en mos llavis hi han deixat no més que aspró, i són llecs en galanes i en mots tendres d'almadó.

Petronella se l'escolta, en les galtes la rojó; son esguard, clavet en terra, de quanta no és gosadó; i va fruint l'harmonia d'aquell parlar encisadó que desment allò que conta sols amb fer-se escudat, i fa plorà i fa somriure, i és rosada i és xardó.

En braços l'ha presa el cor, besant-la acaronad, en sos genolls asseguda, lo mateix que un infantó. Mel dels llavis de la mare li deixà primer petó; el segon bes que rebia, an el cor li era entradó; el tercer —dament la boca— ja l'en feia tornadó.

Oh benaurada parella! N'és la trova en la llit; cor fons plena de gracia i d'alta benedició. Quatre centúries de gloria en tí hagueren la lleu, quan dos pobles es fonien a l'esclat d'aquell petó, i més la ratlla de l'ebre, n'ols hi feia la partió.

MANUEL FOLCH I TORRES

Seguint la costum anyal, diumenge a la nit, varen reunir-se al Restaurant Martín, el Consistori, poetes premiats i bon nombre d'adjunts.

El senyor Pico i Campamar excusà l'assistència de mossenyor Carsalade perquè encara estava convalecent de una malaltia que acabava de passar.

A continuació llegiren poesies originals els senyors Folch i Capdevila, Arús i Colomer, Girbal, Saderra, Segarra, Carner, Mossèn Ribé, Agulló i Via.

El senyor Cabot llegí l'accesit del malaguanyat literari vigal, En Lluís B. Nadal; el senyor Segarra, la Flor Natural; el senyor Oller i Rabassa, la Viola; i el senyor Carner, l'Englatina.

La vetllada transcorregué en franca i amical germanor.

MANUEL FOLCH I TORRES

Seguint la costum anyal, diumenge a la nit, varen reunir-se al Restaurant Martín, el Consistori, poetes premiats i bon nombre d'adjunts.

El senyor Pico i Campamar excusà l'assistència de mossenyor Carsalade perquè encara estava convalecent de una malaltia que acabava de passar.

A continuació llegiren poesies originals els senyors Folch i Capdevila, Arús i Colomer, Girbal, Saderra, Segarra, Carner, Mossèn Ribé, Agulló i Via.

El senyor Cabot llegí l'accesit del malaguanyat literari vigal, En Lluís B. Nadal; el senyor Segarra, la Flor Natural; el senyor Oller i Rabassa, la Viola; i el senyor Carner, l'Englatina.

La vetllada transcorregué en franca i amical germanor.

MANUEL FOLCH I TORRES

Seguint la costum anyal, diumenge a la nit, varen reunir-se al Restaurant Martín, el Consistori, poetes premiats i bon nombre d'adjunts.

El senyor Pico i Campamar excusà l'assistència de mossenyor Carsalade perquè encara estava convalecent de una malaltia que acabava de passar.

A continuació llegiren poesies originals els senyors Folch i Capdevila, Arús i Colomer, Girbal, Saderra, Segarra, Carner, Mossèn Ribé, Agulló i Via.

El senyor Cabot llegí l'accesit del malaguanyat literari vigal, En Lluís B. Nadal; el senyor Segarra, la Flor Natural; el senyor Oller i Rabassa, la Viola; i el senyor Carner, l'Englatina.

La vetllada transcorregué en franca i amical germanor.

MANUEL FOLCH I TORRES

Plaça de Catalunya (aproximadament 5 kilòmetres) no faria molt senzill el transport dels visitants.

La necessitat de tancar l'única plaça pública de Barcelona, enderrocar edificis; tancar arbres que han requerit molts anys per adquirir el seu actual estat de desentrotllat, Barcelona, veuria amb disgust probablement, que'l primer pas per a la celebració del Certamen fos una obra de destrucció i no de creació.

La necessitat, per a donar vida a la Secció Marítima, de crear un petit port artificial, és un exemple d'inconvenients, és un obstacle digne de tenir-se present.

PLAÇA DE LES GLORIES CATALANES.—En l'intersecció de la Granvia amb la Diagonal hi ha un nucli de terra sense edificat de 60 hectàries.

Aquests terrenys ofereixen la ventall d'estar lligats per les dues importants ciutats amb el rest de Barcelona.

No tenim comunicació transmarítima, però fora fàcil establir-la allargant la línia que arriba al carrer de la Marina.

El principal inconvenient d'aquests terrenys està en varies edificacions que seria necessari expropiar. Hi ha que tenen en compte ademes que l'entrepasse de més de 3 anys d'aquesta superfície de terreny obligaria, a tallar la comunicació entre molts carrers de l'Exemple, pertorbant bona part de la vida d'aquella barriada.

Altres dels inconvenients d'aquest punt està en les varies línies fèrries que'l travessen a nivell, lo que obligaria a una complicació d'obres per a salvar dites vies, amb pèrdua d'interiors o superiors. Els costos d'aquests terrenys és altre inconvenient per a la seva adopció. Els transports de mercaderies no haurien d'ofertir dificultat desviant d'algunes de les línies fèrries que travessen el punt esmentat.

LITORAL DE LLEVANT.—Per a situació, localitat i mar, hauria pogut oferir interès aquest possible sector de l'Exposició. Desafortunadament, la part del Litoral propera a Barcelona està tan mal disposada, per una sèrie de construccions diverses, que no ja per a una Exposició si no per a un passeig no queda espai disponible. Per altra part, el sol arenós i fàcilment molt difícil la formació d'un Parc, absolutament necessari per a l'Exposició.

VORA DEL BESOS.—La vora dreta del Besos ofereix una ampla i llarga faixa de terreny, pla, ocupat quasi totalment per horts, que per estar quasi lliure d'edificacions i sobre tot d'edificacions costoses, podria servir per a l'objecte referit. En aquestos terrenys figura un parc, tant en el projecte d'En Cerda, com en l'actual, i totu que, si Barcelona no disposés d'una cintura d'espais lliures o parcs en el seu perímetre, no pot prescindir-se de situar-ne un en el Besos.

Els terrenys a que al·ludim tenen per a situar l'Exposició la ventall de no ser molt cars, i de que la construcció en ells seria relativament econòmica per lo mateix que són plans. En canvi, estant prop de la mar, no podem tenir-hi fàcil accés. La comunicació amb el centre de Barcelona, és fàcil per estar a cinc kilòmetres de la plaça de Catalunya. L'Exposició situada en dits terrenys no posseiria cap segell especial, cap perspectiva característic.

ALTS DORTA.—Al Nord de la carretera de Cornellà a Fogas, propinquant a l'alt del lloc en que està situat el Montcada d'Alfortia, hi ha una gran extensió lliure d'edificacions, en la qual hi cabria la projectada Exposició. La orientació d'aquests terrenys, és molt recomanable, així com ho és la circumstància de que presenten una pendent suau que donaria als edificis de l'Exposició una perspectiva agradable. Però, es troba encastada en la l'anya del centre de Barcelona (7 kilòmetres de la plaça de Catalunya) i sense fàcils comunicacions per als visitants ni per als transports.

MONTANYA PELADA.—En aquesta muntanya i en les seves costes hi ha grans extensions de terreny sense edificacions, hi ha una gran extensió, que és indubitablement un dels atractius de Barcelona. Això fa fixar l'atenció en la possibilitat de situar allí les instal·lacions del Certamen, però examinant detingudament la topografia de dits terrenys s'observa desseguida la gran dificultat d'utilitzar-la per a l'objecte de que's tracta. Les seves pendents són molt sobrades i en les parts que serien més fàcilment edificables ja hi ha edificacions ordinàries, de manera que la ocupació de dits terrenys hauria de donar lloc a costoses expropiacions. Les comunicacions amb dit punt no són fàcils per lo que respecta al transport de viatgers, puix amb poc treball es podria arribar a allargar fins al centre de la ciutat, per la carretera de Dalt. Això no obstant, la distància que hi ha des de dit punt a la plaça de Catalunya no és curt (4 o 5 kilòmetres). En canvi el transport de mercaderies fins a dit punt seria difícil d'executar.

CAMP D'EN GALVANY.—Entre els terrenys propers a Barcelona, el de Sarrià, més amunt de l'Hospital Clínic, hi ha una porció de terra en que les edificacions són relativament escasses. En ells està situat el titulat Turó Parc i en ses immediacions queden algunes falces de terra en que la densitat d'edificació és escassa. Per a situació cèntrica aquests terrenys són dignes de la major atenció.

El transport de viatgers des de la plaça de Catalunya podria fer-se amb relativa facilitat; però lo valor d'aquests terrenys i el de les edificacions en ells enclavades per a aconseguir una superfície lliure no molt gran, (unes 50 hectàries) fa molt difícil la utilització dels mateixos per a assentar en ells l'Exposició.

EL PARC DE LES GLORIES.—En la prolongació de la Granvia Diagonal cap al O, de Barcelona hi ha grans extensions en que's podria instal·lar la Exposició. La orientació al peu de Sant Pere Màrtir, lo suau de les seves pendents que formen un amfiteatre, les variades perspectives que ofereixen des d'aquell punt la ciutat, el mar i el pla del Llobregat, els fan molt dignes de reconeixement.

Per contra, ofereixen l'inconvenient de la gran distància a que's troben del centre de Barcelona (6 kilòmetres). Encara que s'allargués en els tramvies de Sarrià i de les Cortes, aquestes línies de via estreta no's preslen a un servei intensiu. El fer arribar la via ampla militaritzada a aquesta situació, seria fer desaparèixer un inconvenient indicat de sa grandiositat al centre de la ciutat. La dificultat dels transports de les mercaderies al lloc indicat i l'allunyament del mar hi ha que tenen-lo present per a jutjar de la conveniència d'aquests terrenys.

PLA DEL LLOBREGAT.—A continuació de la Granvia cap a Ponent comença el pla del Llobregat en el que hi han grans extensions no edificades, en les que indubitablement es podria situar la Exposició. Aquestes terres estan avui en sa majoria destinades a l'agricultura, de modo que sa expropiació temporal no hauria de ser molt costosa. Les obres, per lo mateix que's tracta de terreny horitzontal, no resultarien difícils; però aquesta zona plana, apartada del mar i de les primeres ondulacions de la muntanya, no oferia cap característic a la projectada Exposició. Els seus edificis apareixerien amb la silueta vulgar de tantes altres exposicions que s'han celebrat en el món. La distància des d'ells a la

Plaça de Catalunya (aproximadament 5 kilòmetres) no faria molt senzill el transport dels visitants.

La necessitat de tancar l'única plaça pública de Barcelona, enderrocar edificis; tancar arbres que han requerit molts anys per adquirir el seu actual estat de desentrotllat, Barcelona, veuria amb disgust probablement, que'l primer pas per a la celebració del Certamen fos una obra de destrucció i no de creació.

La necessitat, per a donar vida a la Secció Marítima, de crear un petit port artificial, és un exemple d'inconvenients, és un obstacle digne de tenir-se present.

PLAÇA DE LES GLORIES CATALANES.—En l'intersecció de la Granvia amb la Diagonal hi ha un nucli de terra sense edificat de 60 hectàries.

Aquests terrenys ofereixen la ventall d'estar lligats per les dues importants ciutats amb el rest de Barcelona.

No tenim comunicació transmarítima, però fora fàcil establir-la allargant la línia que arriba al carrer de la Marina.

El principal inconvenient d'aquests terrenys està en varies edificacions que seria necessari expropiar. Hi ha que tenen en compte ademes que l'entrepasse de més de 3 anys d'aquesta superfície de terreny obligaria, a tallar la comunicació entre molts carrers de l'Exemple, pertorbant bona part de la vida d'aquella barriada.

Altres dels inconvenients d'aquest punt està en les varies línies fèrries que'l travessen a nivell, lo que obligaria a una complicació d'obres per a salvar dites vies, amb pèrdua d'interiors o superiors. Els costos d'aquests terrenys és altre inconvenient per a la seva adopció. Els transports de mercaderies no haurien d'ofertir dificultat desviant d'algunes de les línies fèrries que travessen el punt esmentat.

LITORAL DE LLEVANT.—Per a situació, localitat i mar, hauria pogut oferir interès aquest possible sector de l'Exposició. Desafortunadament, la part del Litoral propera a Barcelona està tan mal disposada, per una sèrie de construccions diverses, que no ja per a una Exposició si no per a un passeig no queda espai disponible. Per altra part, el sol arenós i fàcilment molt difícil la formació d'un Parc, absolutament necessari per a l'Exposició.

VORA DEL BESOS.—La vora dreta del Besos ofereix una ampla i llarga faixa de terreny, pla, ocupat quasi totalment per horts, que per estar quasi lliure d'edificacions i sobre tot d'edificacions costoses, podria servir per a l'objecte referit. En aquestos terrenys figura un parc, tant en el projecte d'En Cerda, com en l'actual, i totu que, si Barcelona no disposés d'una cintura d'espais lliures o parcs en el seu perímetre, no pot prescindir-se de situar-ne un en el Besos.

Els terrenys a que al·ludim tenen per a situar l'Exposició la ventall de no ser molt cars, i de que la construcció en ells seria relativament econòmica per lo mateix que són plans. En canvi, estant prop de la mar, no podem tenir-hi fàcil accés. La comunicació amb el centre de Barcelona, és fàcil per estar a cinc kilòmetres de la plaça de Catalunya. L'Exposició situada en dits terrenys no posseiria cap segell especial, cap perspectiva característic.

ALTS DORTA.—Al Nord de la carretera de Cornellà a Fogas, propinquant a l'alt del lloc en que està situat el Montcada d'Alfortia, hi ha una gran extensió lliure d'edificacions, en la qual hi cabria la projectada Exposició. La orientació d'aquests terrenys, és molt recomanable, així com ho és la circumstància de que presenten una pendent suau que donaria als edificis de l'Exposició una perspectiva agradable. Però, es troba encastada en la l'anya del centre de Barcelona (7 kilòmetres de la plaça de Catalunya) i sense fàcils comunicacions per als visitants ni per als transports.

MONTANYA PELADA.—En aquesta muntanya i en les seves costes hi ha grans extensions de terreny sense edificacions, hi ha una gran extensió, que és indubitablement un dels atractius de Barcelona. Això fa fixar l'atenció en la possibilitat de situar allí les instal·lacions del Certamen, però examinant detingudament la topografia de dits terrenys s'observa desseguida la gran dificultat d'utilitzar-la per a l'objecte de que's tracta. Les seves pendents són molt sobrades i en les parts que serien més fàcilment edificables ja hi ha edificacions ordinàries, de manera que la ocupació de dits terrenys hauria de donar lloc a costoses expropiacions. Les comunicacions amb dit punt no són fàcils per lo que respecta al transport de viatgers, puix amb poc treball es podria arribar a allargar fins al centre de la ciutat, per la carretera de Dalt. Això no obstant, la distància que hi ha des de dit punt a la plaça de Catalunya no és curt (4 o 5 kilòmetres). En canvi el transport de mercaderies fins a dit punt seria difícil d'executar.

CAMP D'EN GALVANY.—Entre els terrenys propers a Barcelona, el de Sarrià, més amunt de l'Hospital Clínic, hi ha una porció de terra en que les edificacions són relativament escasses. En ells està situat el titulat Turó Parc i en ses immediacions queden algunes falces de terra en que la densitat d'edificació és escassa. Per a situació cèntrica aquests terrenys són dignes de la major atenció.

El transport de viatgers des de la plaça de Catalunya podria fer-se amb relativa facilitat; però lo valor d'aquests terrenys i el de les edificacions en ells enclavades per a aconseguir una superfície lliure no molt gran, (unes 50 hectàries) fa molt difícil la utilització dels mateixos per a assentar en ells l'Exposició.

EL PARC DE LES GLORIES.—En la prolongació de la Granvia Diagonal cap al O, de Barcelona hi ha grans extensions en que's podria instal·lar la Exposició. La orientació al peu de Sant Pere Màrtir, lo suau de les seves pendents que formen un amfiteatre, les variades perspectives que ofereixen des d'aquell punt la ciutat, el mar i el pla del Llobregat, els fan molt dignes de reconeixement.

Per contra, ofereixen l'inconvenient de la gran distància a que's troben del centre de Barcelona (6 kilòmetres). Encara que s'allargués en els tramvies de Sarrià i de les Cortes, aquestes línies de via estreta no's preslen a un servei intensiu. El fer arribar la via ampla militaritzada a aquesta situació, seria fer desaparèixer un inconvenient indicat de sa grandiositat al centre de la ciutat. La dificultat dels transports de les mercaderies al lloc indicat i l'allunyament del mar hi ha que tenen-lo present per a jutjar de la conveniència d'aquests terrenys.

PLA DEL LLOBREGAT.—A continuació de la Granvia cap a Ponent comença el pla del Llobregat en el que hi han grans extensions no edificades, en les que indubitablement es podria situar la Exposició. Aquestes terres estan avui en sa majoria destinades a l'agricultura, de modo que sa expropiació temporal no hauria de ser molt costosa. Les obres, per lo mateix que

La Diputació

Ahí a les quatre de la tarda es constituí la nova Comissió Provincial. Aquesta és formada pels següents senyors: don Lluís d'Argemir, vice-president; don Francesc Alegre, don Albert Bastardas, don Joaquim Borràs, don Eduard Micó, don Alexandre Bosch, don Francesc Ràfols, don Joaquim Forcada, i don Pius de Valls, vocals.

Comissió mixta de Recrutament. Avui, dimarts, es farà el judici de revisió d'excepcions i excepcions dels minyons del reemplaçament d'engany, pertanyents al Districte VIII de Barcelona (expedients dels números 141 al 426).

Aquesta setmana no hi haurà sessió.

Govern civil

Ahí rebé el senyor governador les següents visites, del diputat provincial senyor Argemir, diputats a Corts senyors Turull, Nogué i Plaça, i don Ramon Albó, i la Comissió Provincial de la Diputació.

Conferència. Ahí també conferencià largament amb el senyor Andrade, el tinent d'alcalde senyor Pich.

Cap a Madrid. En l'express d'anit març cap a Madrid el governador civil senyor Andrade.

Sembla que insistirà prop del govern per a que li accepti la demissió que del seu càrrec té la presentada.

El secretari senyor Die i Mas, quedà encarregat del govern civil.

La moralitat a la via pública. Críden l'atenció del senyor governador referent a l'abús que cometen certa mena de gent a ple dia i en carrers cèntrics de la ciutat.

El Municipi

Interpel·lació. El senyor Dessy Martos ha anunciat que projecta interpellar al senyor Sagnier i si no fos possible a aquest al senyor Abadal, respecte de l'encàrrec que'l mateix senyor Sagnier ha dit que portà de Madrid per al senyor Abadal.

Peticions. L'alcalde de Vichy sol·licità tots els antecedents relatius a l'Eixample i a la reforma del cas antic d'aquesta ciutat.

Atenció la petició se li han enviat quantes llibres i follets s'han publicat que's refereixen a la sol·licitat.

Donya Leonor Canalejas ha visitat al president de la Comissió d'Hisenda i li ha demanat permís per a instal·lar taules per a la venda de flors en els mercats el pròxim diumenge, amb motiu de celebrar-se la nomenada d'Isa de la Flor.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

Disposició encertada. La Comissió de Governació ha acordat que's guardes urbans que parlin idiomes estrangers portin un distintiu amb els colors de la nació en que's parli l'idioma que posseeixin.

GRAN BALNEARI Vichy Català

Caldes de Malavella (Província de Girona). Estàndes, fets, melsa, reuma, diàbetes, Tempesta, de 1. de maig a 30 d'Octubre. Administració: Rambla de les Flors, 18, entrol.

Pròximament don Juli Domènec, Enginyer Industrial, donarà una Conferència en el Foment del Treball Nacional desenvolupant el tema «La força motriu barata i el abasteciment d'aigua de Barcelona».

Himost (Suc de raim). Restrenyiment, Venèria, Febre, Convalescència etc.

Avui dimarts, en el Centre Excursionista de Catalunya, el Rm. Marià Faura i Sans, donarà la VII conferència de Geologia, versant sobre el següent tema: Energies tèrmiques de la prospecció manifestada amb el volcanisme i els moviments sísmics.

CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32, Espectacles en camises a mida.

L'Acadèmia Mèdico-Homopàtica celebrà sessió científica avui 5 de maig a les deu de la nit en la qual discutirà el tema del doctor Valls, intervenint-hi els doctors Comet, Olivé i Gort.

Avui dimarts, en el Centre Excursionista de Catalunya, el Rm. Marià Faura i Sans, donarà la VII conferència de Geologia, versant sobre el següent tema: Energies tèrmiques de la prospecció manifestada amb el volcanisme i els moviments sísmics.

CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32, Espectacles en camises a mida.

L'Acadèmia Mèdico-Homopàtica celebrà sessió científica avui 5 de maig a les deu de la nit en la qual discutirà el tema del doctor Valls, intervenint-hi els doctors Comet, Olivé i Gort.

Avui dimarts, en el Centre Excursionista de Catalunya, el Rm. Marià Faura i Sans, donarà la VII conferència de Geologia, versant sobre el següent tema: Energies tèrmiques de la prospecció manifestada amb el volcanisme i els moviments sísmics.

CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32, Espectacles en camises a mida.

L'Acadèmia Mèdico-Homopàtica celebrà sessió científica avui 5 de maig a les deu de la nit en la qual discutirà el tema del doctor Valls, intervenint-hi els doctors Comet, Olivé i Gort.

Avui dimarts, en el Centre Excursionista de Catalunya, el Rm. Marià Faura i Sans, donarà la VII conferència de Geologia, versant sobre el següent tema: Energies tèrmiques de la prospecció manifestada amb el volcanisme i els moviments sísmics.

CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32, Espectacles en camises a mida.

L'Acadèmia Mèdico-Homopàtica celebrà sessió científica avui 5 de maig a les deu de la nit en la qual discutirà el tema del doctor Valls, intervenint-hi els doctors Comet, Olivé i Gort.

Avui dimarts, en el Centre Excursionista de Catalunya, el Rm. Marià Faura i Sans, donarà la VII conferència de Geologia, versant sobre el següent tema: Energies tèrmiques de la prospecció manifestada amb el volcanisme i els moviments sísmics.

CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32, Espectacles en camises a mida.

L'Acadèmia Mèdico-Homopàtica celebrà sessió científica avui 5 de maig a les deu de la nit en la qual discutirà el tema del doctor Valls, intervenint-hi els doctors Comet, Olivé i Gort.

Avui dimarts, en el Centre Excursionista de Catalunya, el Rm. Marià Faura i Sans, donarà la VII conferència de Geologia, versant sobre el següent tema: Energies tèrmiques de la prospecció manifestada amb el volcanisme i els moviments sísmics.

CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32, Espectacles en camises a mida.

L'Acadèmia Mèdico-Homopàtica celebrà sessió científica avui 5 de maig a les deu de la nit en la qual discutirà el tema del doctor Valls, intervenint-hi els doctors Comet, Olivé i Gort.

Avui dimarts, en el Centre Excursionista de Catalunya, el Rm. Marià Faura i Sans, donarà la VII conferència de Geologia, versant sobre el següent tema: Energies tèrmiques de la prospecció manifestada amb el volcanisme i els moviments sísmics.

CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32, Espectacles en camises a mida.

L'Acadèmia Mèdico-Homopàtica celebrà sessió científica avui 5 de maig a les deu de la nit en la qual discutirà el tema del doctor Valls, intervenint-hi els doctors Comet, Olivé i Gort.

Avui dimarts, en el Centre Excursionista de Catalunya, el Rm. Marià Faura i Sans, donarà la VII conferència de Geologia, versant sobre el següent tema: Energies tèrmiques de la prospecció manifestada amb el volcanisme i els moviments sísmics.

CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32, Espectacles en camises a mida.

L'Acadèmia Mèdico-Homopàtica celebrà sessió científica avui 5 de maig a les deu de la nit en la qual discutirà el tema del doctor Valls, intervenint-hi els doctors Comet, Olivé i Gort.

Avui dimarts, en el Centre Excursionista de Catalunya, el Rm. Marià Faura i Sans, donarà la VII conferència de Geologia, versant sobre el següent tema: Energies tèrmiques de la prospecció manifestada amb el volcanisme i els moviments sísmics.

CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32, Espectacles en camises a mida.

L'Acadèmia Mèdico-Homopàtica celebrà sessió científica avui 5 de maig a les deu de la nit en la qual discutirà el tema del doctor Valls, intervenint-hi els doctors Comet, Olivé i Gort.

Avui dimarts, en el Centre Excursionista de Catalunya, el Rm. Marià Faura i Sans, donarà la VII conferència de Geologia, versant sobre el següent tema: Energies tèrmiques de la prospecció manifestada amb el volcanisme i els moviments sísmics.

CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32, Espectacles en camises a mida.

L'Acadèmia Mèdico-Homopàtica celebrà sessió científica avui 5 de maig a les deu de la nit en la qual discutirà el tema del doctor Valls, intervenint-hi els doctors Comet, Olivé i Gort.

Avui dimarts, en el Centre Excursionista de Catalunya, el Rm. Marià Faura i Sans, donarà la VII conferència de Geologia, versant sobre el següent tema: Energies tèrmiques de la prospecció manifestada amb el volcanisme i els moviments sísmics.

CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32, Espectacles en camises a mida.

L'Acadèmia Mèdico-Homopàtica celebrà sessió científica avui 5 de maig a les deu de la nit en la qual discutirà el tema del doctor Valls, intervenint-hi els doctors Comet, Olivé i Gort.

Avui dimarts, en el Centre Excursionista de Catalunya, el Rm. Marià Faura i Sans, donarà la VII conferència de Geologia, versant sobre el següent tema: Energies tèrmiques de la prospecció manifestada amb el volcanisme i els moviments sísmics.

CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32, Espectacles en camises a mida.

L'Acadèmia Mèdico-Homopàtica celebrà sessió científica avui 5 de maig a les deu de la nit en la qual discutirà el tema del doctor Valls, intervenint-hi els doctors Comet, Olivé i Gort.

Avui dimarts, en el Centre Excursionista de Catalunya, el Rm. Marià Faura i Sans, donarà la VII conferència de Geologia, versant sobre el següent tema: Energies tèrmiques de la prospecció manifestada amb el volcanisme i els moviments sísmics.

Els successos

Una mala hora. — A les vuit del matí d'abans d'ahir ingressà en el dispensari de Gràcia, morint als pocs moments, Josep Maria Garcia, de 29 anys, domiciliat en el carrer del Profecta, núm. 7, segon, el qual s'havia disparat tres trets en el pit esquerra. Els projectils li atravessaren el pit. Signoren les causes que l'indueiren a prendre tant extrema resolució.

Els malefics de l'auto. — Davant al núm. 72 del carrer d'En Balmes un automòbil atropellà abans d'anar a Eudard Pahissa, de tres anys, el qual resultà amb la tibia dreta fracturada i contusions a la cara.

L'auxiliari en el dispensari del carrer de Sepúlveda.

FILLS DE F. MAS SARDÀ

Rambla del Centre, 13. — Barcelona

Negociem el cupó del Deute Amortitzable 5 p. 100, venciment 15 de maig proxí.

Informació de fora

(Per telègraf, telèfon i correu)

ESPANYA

Madrid, 4 de 9 matí a 12 nit

La "Gaceta".

La "Gaceta" publica. Disposant s'ordenen per les autoritats regionals la incorporació a files dels individus que no hagin satisfet l'import del segon pagament de la quota militar.

Concedint un mes de llicència, per malaltia, a don Enric Mir i Miró, catedràtic de Tecnologia Industrial de l'Escola especial d'Comerc de Barcelona.

Resolucions sobre el notariat adoptades pel ministre de Gràcia i Justícia durant el mes de març darrer.

Nomenant, en virtut de concurs de trasllat, professor numerari de Ciències de la Normal de mestres de Girona a don Joan Comió i Anabia.

De la Presidència.

El president del Consell no ha anat avui a la presidència després de despatxar amb el rei.

El subsecretari marqués de Santa Cruz, que ha rebut als periodistes, els ha manifestat que probablement demà a la tarda reunirà els ministres en el seu despatx del Congrés per a celebrar Consell i el dimarts o el dijous es llegirà a la Cambra popular els presupostos per a l'any vinent i un d'aquests dies es constitueix la comissió de presupostos.

També ha donat la notícia de que aquesta nit sortirà cap a Anglaterra la princesa Beatriu mare de la reina Victoria.

El plot dels farmacèutics.

El ministre de la Governació ha rebut aquest matí una comissió de farmacèutics, presidida pel senyor Sola de Carlos, per a sol·licitar la ràpida solució del plot que sosté la classe amb les cooperatives obres.

El conflicte naviler.

Bilbao. — Es diu que la Federació de mariners anglesos ha ofert a la espanyola recursos per a sostenir la vaga.

El governador civil ha conferenciat amb el vis-president de l'Associació de navilers don Gerard Landola, per estar absent el president don Ramon Sota, manifestant-li que tenia encàrrec del Govern de consultar amb els navilers si estaven disposats a nomenar una comissió d'entre ells que's traslladés a Madrid per a tractar directament amb el senyor ministre de la Governació sobre el conflicte marítim, que acceptaria la designació d'un tribunal arbitral amb amplis poders per a resoldre la qüestió.

El senyor Landola ha aplegat la resposta fins avui.

La vaga marítima es complica per la actitud dels mariners i foguiners.

Se segueixen rebent telegrams de mariners espanyols, des de distintes ports, participant que secunden la vaga.

El local estava atestat.

S'han llegit varies adhesions.

Entre els oradors hi havia un representant de l'Associació de mariners.

Aquest fou públic que la casa Martínez Rivas havia ofert els seus barcos per a transportar gratis als mariners que per

efecte de la vaga quedessin abandonats a l'estranger.

Es donaren visques a En Martínez Rivas. S'acordà declarar la vaga com acte de solidaritat amb els capitans i maquinistes.

L'acord es comunicà al governador i a totes les societats navals d'Espanya i a la Federació Nacional de transports marítims.

Gijón. — S'estén a aquest port el conflicte dels mariners mercants, havent donat origen a alguns incidents.

Varios mariners no volien embarcar en barcos destinats a ports proxims, però logrà disuadir-se i marxaren, però amb la condició de que abandonaran els barcos si demà no's resol el conflicte suscitats entre els navilers i els seus companys de Bilbao.

Contrabandol.

El governador de Guadalajara, en telegrama dirigit al ministre, participa que la guarda civil de Maranchón realitzà ahir en les immediacions de dit poble una aprehensió de 237 fardos de tabac.

Fugint de Mèxic.

Les Palmes. — Procedents de Mèxic han arribat moltes famílies espanyoles, de les que varies han perdut tots els seus béns a conseqüència dels successos que s'estan desenvolupant en aquest país.

Impressions parlamentàries.

A primera hora de la tarda conferenciaren en el Congrés els senyors González Besada, Sánchez Guerra i Salvatella.

Aquest últim confirmà l'acord de la minoria de conjunció republicano-socialista de renunciar als llocs de les comissions de la Cambra.

També conferencià amb el president del Congrés el senyor Cambó, que arribà aquest matí a Madrid. Li manifestà que intervingrà en la discussió del Missatge.

El senyor González Besada ens anuncià el programa de la sessió d'aquesta tarda en el Congrés. S'exploraran tres interpellacions de don Martí Rosales i del senyor Rivas Mateos sobre l'ingrés en la carrera judicial i sobre'l plot entre els farmacèutics i la mutualitat obrera.

En la sessió d'aquesta tarda del Congrés es llegirà la contestació al Missatge de la Corona redactada per la comissió corresponent.

Començarà dient que tornin les Corts a congregar-se després de llarg parentesi imposat sense dubte per la pesadesa de les circumstàncies més que per voluntat dels homes.

S'ocupa després de l'estat de les relacions amb la Santa Sede, afirmant que són base de la pau venturosa de que's disfruta en el país.

La comissió d'actes del Senat ha dictaminat a favor de l'apituit legal dels senadors baró de Petres, per Alcantar, del comte de Puerto Hermoso, per Cadix, i de don Tomàs Romero, per Castelló.

Les Corts

CONGRES

Sobre la sessió a les 320, baix la presidència del senyor González Besada. En el banc blau, els ministres de Governació, Gràcia i Justícia i Instrucció pública. Escau concorrencia als escons i tribunes.

S'aprova l'acta de la sessió anterior. Juren el càrrec varis diputats, entre ells els senyors Cambó i Albert.

Precis i preguntes. — El senyor ROSALES explica la situació del Missatge sobre l'ingrés en la carrera judicial.

Censura que'l ministre hagi substituït pel favor els procediments legals, prescindint de l'oposició i del quart torn. S'apella a la treta de nomenar als que's volen afavorir per als càrrecs de secretaris d'Audiència i després s'els ascendeix passant a jutges d'Instrucció.

Es venen que en quatre mesos s'han nomenat per aquest sistema deu jutges de primera instà

